

„Môj hlas, moja voľba“ ... a čo voľba európskych občanov?

Európska iniciatíva občanov 24. apríla 2025 zverejnila počet zozbieraných podpisov pod petíciou s individualistickým názvom: „Môj hlas, moja voľba“, ktorá žiada EÚ, aby financovala „potratový turizmus“ umožňujúci ženám ísť na umelý potrat do krajiny, ktorá je tolerantnejšia ako tá ich vlastná. Kladieme si otázku, čo prezrádza toto manévrovanie a túžba manipulovať inštitúciami, ktoré sú v rozpore so zákonmi jednotlivých krajín?

“Môj hlas, moja voľba!” To by malo byť heslom všetkých európskych občanov. Naše hlasy majú váhu. Naše voľby majú váhu. Naše hlasy treba rešpektovať, preto je obzvlášť nepatričné nazvať Európskou občianskou iniciatívou takú, ktorá priamo útočí na hlasy a vyjadrenú voľbu Európanov. Komisia nemôže vyhovieť tejto požiadavke bez vážneho narušenia slobôd občanov v jednotlivých krajinách EÚ.

V skutočnosti, v máji 2008 európski občania hlasovali za Lisabonskú zmluvu, ktorá vymedzuje príslušné právomoci Európskej únie a členských štátov. V článku 5 zmluvy sa opakuje princíp delegovania právomoci, podľa ktorého je činnosť EÚ prísne vymedzená ako aj oblasti, v ktorých je členským štátom ponechaná ich právomoc. Interrupcia nie je v kompetencii EÚ a zostáva vo výlučnej kompetencii členských štátov, ako zdôraznila európska komisárka pre rovnosť Hadja Lahbib v marci 2025.

Táto nesprávne pomenovaná iniciatíva vyzýva Komisiu, aby „urobila všetko, čo je v jej silách, aby zabezpečila, že umelé ukončenie tehotenstva bude bezpečné a dostupné pre všetkých“. Jej hovorkyňa oznámila, že jej cieľom je zaviesť v EÚ právo na potrat.

Registráciou iniciatívy, ktorá Komisiu povzbudzuje, aby „urobila všetko, čo je v jej silách“, teda aby prekročila svoje kompetencie, Komisia preukázala, že je očividne nelojálna voči svojim členským štátom. So základnými princípmi európskeho práva sa nemožno zahrávať bez toho, aby sa vytvoril precedens s ďalekosiahlymi následkami.

Najväčšia nelojnosť však spočíva v podvode navrhovanom Komisii: vytvoriť mechanizmus, ktorý umožní občanom obísť svoju národnú legislatívu tým, že pôjdu do inej krajiny, kde dostanú to, čo im doma nie je umožnené – a zároveň tento „solidárny krok“ financovať z verejných zdrojov. Ide o šikovne pripravený trik: bez konkrétneho návrhu financovania Komisia mohla iniciatívu zaregistrovať bez okamžitého zamietnutia pre nezákonnosť. Tento trik však hraničí s pokrytectvom.

Ako povedal Tartuffe: „Škandál sveta je to, čo pohoršuje, nie hriech samotný.“ Signatári tvrdia: „Naša iniciatíva nemá za cieľ harmonizovať zákony a nariadenia členských štátov, ani do nich zasahovať, ale spadá do právomoci EÚ poskytovať podporu.“ Ale podporovať čo – a koho? Európskych občanov, ktorí si prajú obísť zákony prijaté ich vlastnými demokratickými inštitúciami? Ako to možno nazvať inak než zasahovaním do právnych predpisov členských štátov?

Bolo by neprijateľné, aby EÚ takýmto spôsobom obchádzala, oslabovala a rušila rozhodnutia národných politických reprezentácií. Komisia nemôže priamo odporovať legitímnym

rozhodnutiam jednotlivým členských štátov v citlivej oblasti ochrany nenarodeného ľudského života.

Zatiaľ čo umelé ukončenie tehotenstva patrí do výlučnej právomoci členských štátov, právna ochrana dôstojnosti, práva na život a integrity každej ľudskej bytosti od okamihu počatia patrí do právomoci EÚ. Embryo je začiatkom vývinového procesu ľudskej bytosti, ako to stanovil Súdny dvor EÚ v rozsudku Brüstle/Greenpeace. Aby bola EÚ konzistentná pri výkone svojich právomocí, mala by ukončiť európske financovanie činností, ktoré zahŕňajú ničenie ľudských embryí, najmä v oblasti výskumu, rozvojovej pomoci a verejného zdravia.

Taká bola požiadavka 1,8 milióna európskych občanov zjednotených v roku 2014 občianskou iniciatívou One of Us (Jeden z nás). Táto iniciatíva zostáva bezkonkurenčná s rozpočtom 5-krát nižším ako iniciatíva My Voice My Choice. Komisia vtedy nereagovala... V čase, keď sa jej predkladá diametrálne odlišná a zjavne nezákonná iniciatíva, by bolo dobré, keby - pri definovaní svojich kompetencií - pamätala aj na túto požiadavku a rozhodnutia európskych občanov.

Podpisy:

1. Pr Tonio Borg (Malta)
2. Antonio Fenech (Malta)
3. Dr Miriam Sciberra (Malta)
4. Pr Gregor Puppinck (France)
5. Pr Jean-Marie Le Méné (France)
6. Nicolas Tardy-Joubert (France)
7. Franck Meyer (France)
8. Anne Honoré (France)
9. Wouter Suenens (Belgium)
10. Jakub Baltroszewicz (Poland)
11. Tomasz Kancelarczyk (Poland)
12. Krzysztof Zuba (Poland)
13. Alexandra Linder (Germany)
14. Cornelia Kaminski (Germany)
15. Marie Elisabeth Hohenberg (Germany)
16. Marcela Dobešová (Slovakia)
17. Andrej Mikolášik (Slovakia)
18. Anna Kováčová (Slovakia)
19. Miriam Lexmann (Slovakia)
20. Diliانا Nikolova (Bulgaria)
21. Alojz Peterle (Slovenia)
22. Darja Pečnik (Slovenia)
23. Jaime Mayor Oreja (Spain)
24. Ana del Pino (Spain)
25. Agustín Buades Rullán (Spain)
26. Miguel Gómez de Agüero (Spain)
27. Pr Nicolás Jouve (Spain)
28. Pr Julio Tudela (Spain)
29. Pr José Castro Velarde (Spain)
30. Pr Alicia Latorre (Spain)
31. María Torrego Barona (Spain)

32. Álvaro Ortega (Spain)
33. Dª Eva Maria Martín García (Spain)
34. Pr. Dr. José Antonio Díez Fernández (Spain)
35. María Menéndez de Zubillaga (Spain)
36. Susana Macías (Spain)
37. Javier Puente Redondo (Spain)
38. Pablo Siegrist (Spain)
39. Josep Miró (Spain)
40. Kristoffer Dahl (Denmark)
41. Pr Massimo Gandolfini (Italy)
42. Pr Giovanna Abbagnara (Italy)
43. Pr Marina Casini (Italy)
44. Pr Aldo Bova (Italy)
45. Tista Bobbink (The Netherlands)
46. Arthur Alderliesten (The Netherlands)
47. Kees van Helden (The Netherlands)
48. Leontine Bakermans (The Netherlands)
49. Elisa Garcia (The Netherlands)
50. Isilda Pegado (Portugal)
51. José Maria Dias Miranda (Portugal)
52. João Perry da Câmara (Portugal)
53. José Alexandre Oliveira (Portugal)
54. André Grosbusch (Luxembourg)
55. Josef Jelinek (Czech Republic)
56. Ante Čaljkušić (Croatia)

Európska federácia ONE OF US združuje 50 mimovládnych organizácií z 19 európskych krajín. Každá z nich poskytuje praktickú pomoc ženám a mužom v oblasti materstva, otcovstva, rodičovstva a rodinného života. Ich poslaním je chrániť ľudskú dôstojnosť v politikách EÚ, ako to žiadalo takmer 1,9 milióna občanov.